ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ CARL OTTO LENZ

της 9ης Ιανουαρίου 1997 *

Α — Εισαγωγή

1. Στις προκείμενες υποθέσεις οι ενάγοντες, οι οποίοι έχουν όλοι την ελληνική ιθαγένεια και κατοικούν στην Ελλάδα, ζητούν να υποχρεωθεί το Ελληνικό Δημόσιο να καταβάλει σε καθένα από αυτούς το ποσό των 10 εκατομμυρίων δραχμών ως ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν από το γεγονός ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέλειψε να μεταφέρει προσηκόντως στην ελληνική νομοθεσία την οδηγία 89/48/ΕΟΚ [1]. Το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας, ενώπιον του οποίου έχουν ασκηθεί οι αγωγές, υπέβαλε στο Δικαστήριο δύο ερωτήματα ως προς το περιεχόμενο της οδηγίας αυτής και ένα ερώτημα ως προς τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της παραβιάσεως της υποχρεώσεως μεταφοράς της οδηγίας και της ζημίας που υποστηρίζουν ότι έχουν υποστεί οι ενάγοντες [2].

Β — Η άποψή μου επί της υποθέσεως

2. Από τις διαπιστώσεις του αιτούντος δικαστηρίου προκύπτει ότι οι ενάγοντες ούτε έχουν εργασθεί ούτε έχουν σπουδάσει ούτε έχουν αποκτήσει δίπλωμα ή οποιοδήποτε τίτλο επαγγελματικών σπουδών σε άλλο κράτος μέλος της Κοινότητας εκτός της Ελλάδας.

3. Όπως προκύπτει από την προαναφερθείσα οδηγία, η οδηγία αυτή εφαρμόζεται μόνο στους υπηκόους κράτους μέλους οι οποίοι επιθυμούν να ασκήσουν ως ελεύθεροι επαγγελματίες ή μισθωτοί ένα νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα σε ένα άλλο κράτος μέλος [3]. Επιπλέον, από τη δέκατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας προκύπτει ότι η οδηγία δεν αποσκοπεί στην τροποποίηση των διατάξεων που ισχύουν για όλους όσους ασκούν ορισμένο επάγγελμα εντός του εδάφους κράτους μέλους [4].

4. Κατά συνέπεια, οι διαφορές στο πλαίσιο των οποίων υποβλήθηκαν οι αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 89/48. Συνεπώς δεν χρειάζεται να εξετάσω λεπτομερέστερα τα υποβληθέντα ερωτήματα.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

1 — Απόφαση της 25ης Μαρτίου 1995 στην υπόθεση C-365/93, Επιτροπή κατά Ελλάδος (Συλλογή 1995, σ. I-499). Η Επιτροπή έχει εν τω μεταξύ κινήσει τη διοικητική διαδικασία με σκοπό την άσκηση νέας προσφυγής κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας λόγω παραβάσεως της Συνθήκης, επειδή το κράτος αυτό δεν έχει θεσπίσει τα μέτρα που όφειλε να θεσπίσει σύμφωνα με την ανωτέρω απόφαση του Δικαστηρίου.

2 — ΕΕ C 229 της 2ας Σεπτεμβρίου 1995, σ. 13.

3 — Άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας.

4 — Βλ. δέκατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας.

Γ — Πρόταση

5. Προτείνω επομένως να δοθεί η ακόλουθη απάντηση στα ερωτήματα του αιτούντος δικαστηρίου:

Η οδηγία 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών, η οποία εκδόθηκε βάσει των άρθρων 49, 57, παράγραφος 1, και 66 της Συνθήκης ΕΚ, δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις και καταστάσεις που δεν έχουν καμία σχέση με το κοινοτικό δίκαιο.